

RADNICE ZADLUŽÍ MĚSTO STOVKAMI MILIONŮ DÁVÁ TO SMYSL?

Štěpán Pilný, zastupitel města

Ve veřejném prostoru silně rezonuje téma, které řeší zadlužování naší země. Mnoha lidem připadá otázka, zda je vhodné zatěžovat veřejné rozpočty dluhy, těžko uchopitelná. Pro mnoho lidí je to něco imaginárního, co si nedokážou představit a mají pocit, že se jich to vlastně netýká. Opak je pravdou, zadlužování státu se týká všech. Stačí si představit, že na každého z nás, včetně dětí, činí státní dluh 330 000 Kč. A kdo z nás si může dovolit takový dluh splácet? Bohužel jsme v předchozích volebních obdobích viděli nezodpovědné zadlužování státu a bylo jedno, kdo byl zrovna u moci. Přestože ekonomové dávali jasné návody, co je třeba dělat, politici většinou v důležitých okamžicích dali přednost emotivním a velmi často nezodpovědným a populistickým slibům ve vidině zachování vlastních zájmů, především moci.

Většina racionálně smýšlejících ekonomů se shodne na tom, že pokud si stát na něco půjčí peníze, tak by je měl investovat do oblastí, které povedou k růstu hospodářství naší země a z toho plynoucí kvality života. Právým opakem je projíždání půjčených prostředků a jejich utrácení za politické pomníčky. Nezodpovědné chování ale bohužel vždy spočítá až budoucnost, na kterou politici, kteří jdou od jednoho čtyřletého období k druhému, nedohlédnou. Poučení z nehospodárného nakládání s veřejnými prostředky je prosté. Pokud si chceme půjčovat peníze, měly by jít do smysluplných, promyšlených investic, které vidí za jedno volební období a mají strukturální dopad na celou oblast spravovaného území, ale zejména vytváří benefit pro většinu obyvatel, kteří takovou půjčku ve finále zaplatí.

Proč o tom všem mluvím? Protože to, co platí ve velkém, platí i v malém. A to, co je pro stát miliarda, je pro Tišnov milion, je to jen o úhlu pohledu. Město učinilo politické rozhodnutí, pustit se do rekonstrukce náměstí Míru, a vypsalo v roce 2019 na tuto akci architektonickou soutěž. Předesílám, že toto rozhodnutí naprosto respektuji. Součástí zadání soutěže byla definice předpokládaných nákladů 60 milionů korun, což ovlivnilo mimo jiné i způsob uvažování architektů při tvorbě návrhů. Důležitým prvkem zadání byl i vědomý požadavek na snížení počtu parkovacích míst na náměstí. Návrh rozpočtu pro rok 2026 ale počítá s náklady na rekonstrukci náměstí ve výši 169 milionů korun, což je o 181 % více, než bylo předpokladem soutěže. V roce 2024 město zahájilo rekonstrukci Hotelu Květnice s odůvodněním, „kdy jindy začít s rekonstrukcí než v době, když se opravuje náměstí“. Na zasedání zastupitelstva před započítáním této akce padl celkem srozumitelný a oprávněný dotaz na to, jaká je ekonomická rozvaha projektu – jaké bude reálné využití hotelu a jaká bude návratnost investice. Odpověď vedení města byla mírně řečeno neuspokojivá. Město přistoupilo k rekonstrukci hotelu salámovou metodou a už dnes je jasné, že nedokáže dohlédnout reálné náklady na tuto akci.

Co je ale v této situaci zarážející, je fakt, že plánuje utratit 29,5 milionu korun na vybavení restaurace a kuchyně v okamžiku, kdy je celý vnitřní prostor v troskách. Částka 7,5 milionu korun na vybavení kuchyně je těžko obhajitelná vzhledem k tomu, že se vůbec neví, jaký typ restaurace a kdo ji bude provozovat. Nebo se to ví?

Ať je to, jak je to, město si bere úvěr 130 milionu korun, který nejdříve prezentovalo, že je na rekonstrukci náměstí, dnes je jasné, že bude více využít na rekonstrukci hotelu, protože na náměstí lze čerpat dotační prostředky na rozdíl od hotelu. Město si tak půjčí i na ono vybavení restaurace. A stále není jasné, jakou ekonomiku tento objekt bude mít. Pokud se na to podíváme bez zbytečného sentimentu, nebylo namístě před začátkem rekonstrukce udělat ekonomickou analýzu a zvážit i možnou variantu objektu prodat? Nebylo by to nic nemožného, konec konců minimálně jedna významná budova města je v soukromých rukou a ničemu to nevadí.

A co nás čeká dále? Vedení města dalo do návrhu rozpočtu na rok 2026 částku 2,6 milionu korun na architektonickou studii parkovacího domu na ulici Riegrova a 15 milionů korun na výkup pozemků, kam spadá i tento projekt. Proč parkovací dům? Je to reakce na to, že se před šesti lety rozhodla redukovat parkovací místa na náměstí Míru, které dnes chybí. Opravdu je správné umístit na hlavní třídu města parkovací dům? Už se objevila i myšlenka, umístit na objekt tělocvičnu se zázemím, zjevně proto, aby byl parkovací dům lépe obhajitelný. Pokud je nutný parkovací dům, nejsou zde náhodou vhodnější prostory? Myslím, že jsou. A jsme opět u způsobu práce s investičními záměry a jejich prezentace veřejnosti. Vypsání architektonické soutěže by mělo přijít až po racionální ekonomicko-provozní rozvaze projektu. Protože tento projekt bude znamenat opět náklady v řádech desítek, spíše stovek milionů korun. Kde se na to vezmou peníze? Vezme se další půjčka, jiné řešení nezbyde.

Výsledkem je fakt, že se reálně město dostane do pozice, kdy se náklady na tyto akce klidně mohou vyšplhat do úrovně 350 milionů korun i výše a bude je nutné pokrýt úvěry. Tím se zablokují finance na jiné projekty, které město nepochybně potřebuje mnohem více. V některých případech bude město muset řešit tikající bomby například v oblasti infrastruktury města. Myšlenka, že by takové investice měly mít strukturální dopad na rozvoj co nejširší oblasti a komunitu města, se ani zdaleka nenaplní. Přestože město ročně vynaloží miliony korun na nejrůznější studie, projekty a podobně, nikde mezi nimi není materiál, který by tomuto chování dával smysl. Jsem přesvědčen o tom, že zadlužování města, které se odehrává tímto způsobem, je nekoncepční, krátkozraké a v budoucnu nás dožene, až budeme řešit mnohem palčivější problémy. ■